

Chambre des représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1998 - 1999 (*)

13 AVRIL 1999

PROJET DE LOI

portant des dispositions fiscales
et autres (art. 7)

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES SOCIALES(1)

PAR
MME Greta D'HONDT

- (1) Composition de la commission :
Président : M. Chevalier (P.)

A. — Titulaires

C.V.P. M. De Clerck,
Mme D'Hondt,
MM. Goutry, Lenssens,

P.S. Mme Burgeon,
MM. Delizée, Dighneef.

V.L.D. MM. Anthuenis, Chevalier,
Valkeniers.

S.P. MM. Bonte, Vermassen.

P.R.L.- M. Bacquelaine,
F.D.F. Mme Herzet.

VL. M. Van den Eynde.
Blok

P.S.C. M. Mairesse.
Agalev/M. Wauters
Ecolo

B. — Suppléants

M. Ansoms, Mme Creyf,
M. Vandeurzen,
Mme Van Haesendonck, Mme van Kessel.

MM. Dufour, Harmegnies, Moock,
Moriau.

MM. Cortois, De Grauwé, Lano,
Van Aperen.

MM. Cuyt, Suykens, Verstraeten.

MM. D'hondt, Michel, Wauthier.

.Mme Colen, M. Sevenhans.

MM. du Bus de Warnaffe, Fournaux
MM. Detienne, Vanoost.

C. — Membre sans voix délibérative :

V.U. Mme Van de Casteele

Voir:

- 2073 - 98 / 99:

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 à 4 : Amendements.

Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1998 - 1999 (*)

13 APRIL 1999

WETSONTWERP

houdende fiscale en andere
bepalingen (art. 7)

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE SOCIALE ZAKEN(1)

UITGEBRACHT DOOR
MEVROUW Greta D'HONDT

- (1) Samenstelling van de commissie :
Voorzitter : de heer Chevalier (P.)

A. — Vaste leden

C.V.P. H. DeClerck,
Mevr. D'Hondt, Goutry,
Lenssens.

P.S. Mevr. Burgeon,
HH. Delizée, Dighneef.

V.L.D. HH. Anthuenis, Chevalier,
Valkeniers.

S.P. HH. Bonte, Vermassen.

P.R.L.- H. Bacquelaine,
F.D.F. Mevr. Herzet.

VL. H. Van den Eynde.
Blok

P.S.C. H. Mairesse.
Agalev/H. Wauters.
Ecolo

B. — Plaatsvervangers

H. Ansoms, Mevr. Creyf,
H. Vandeurzen,
Mevr. VanHaesendonck, Mevr. van Kessel.

HH. Dufour, Harmegnies, Moock,
Moriau.

HH. Cortois, De Grauwé, Lano,
Van Aperen.

HH. Cuyt, Suykens, Verstraeten.

H. D'hondt, Michel, Wauthier.

Mevr. Colen, H. Sevenhans.

HH. du Bus de Warnaffe Fournaux.

HH. Detienne, Vanoost.

C. — Niet-stemgerechtigd lid

V.U. Mevr. Van de Casteele

Zie:

- 2073 - 98 / 99:

- Nr. 1 : Wetsontwerp.
- Nrs. 2 tot 4 : Amendementen.

(*) Cinquième session de la 49ème législature

(*) Vijfde zitting van de 49ste zittingsperiode

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné l'article du présent projet qui lui a été soumis, ainsi que les amendements y insérant de nouvelles dispositions, lors de sa réunion du 31 mars 1999.

DISCUSSION ET VOTES

Art. 7

La ministre des Affaires sociales précise que cette disposition a pour but de permettre le transfert des moyens financiers laissés par l'exercice des anciennes missions traditionnelles du Fonds d'équipements et de services collectifs (FESC) jusqu'au 31 décembre 1997, au profit de l'exercice des missions actuelles du FESC, soit essentiellement le financement de l'accueil d'enfants dans le cadre de l'accueil extra-scolaire.

Cette mesure est justifiée par le report du 1er janvier 1998 au 1er avril 1998, de l'entrée en vigueur des règles plus strictes conditionnant l'octroi de subventions par le FESC, prévues par le règlement spécial du 2 septembre 1997 pris en vertu de l'article 107 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés.

La clôture des comptes des missions classiques du FESC a abouti à identifier un solde de 130,9 millions de francs, qui a été intégré dans les comptes recettes-dépenses du FESC pour l'année 1998.

La disposition initiale, qui prévoyait l'introduction en 1998 d'une cotisation particulière de 0,05 % dans la fonction publique fédérale, a été retirée du projet à l'examen, sans préjudice de l'équilibre des comptes du FESC pour l'année 1998 et les suivantes. Le Conseil d'Etat a en effet estimé que l'assimilation de la cotisation précitée à une cotisation de sécurité sociale concerne l'ensemble de la fonction publique belge, en vertu du caractère fédéral de la sécurité sociale (cfr. Doc n°2073/1, p. 23).

Or, la loi du 22 février 1998 portant des dispositions sociales réalise cette assimilation à partir du 1er janvier 1998.

En conséquence, à politique inchangée, le FESC va dégager un solde budgétaire annuel positif d'un montant de 228,4 millions de francs.

Conformément à l'accord et à la position commune du gouvernement fédéral et des gouvernements de Communauté et de Région, ce solde positif sera affecté à la poursuite du rééquilibrage, entre Communautés, des moyens du FESC.

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft het haar voorgelegde artikel van dit wetsontwerp alsmede de amendementen die er nieuwe bepalingen in invoegen, besproken tijdens haar vergadering van 31 maart 1999.

BESPREKING EN STEMMINGEN

Art. 7

De minister van Sociale Zaken preciseert dat die bepaling tot doel heeft tot 31 december 1997 de overdracht mogelijk te maken van de financiële middelen die overblijven van de vroegere traditionele opdrachten van het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten (FCUD), ten voordele van de uitoefening van zijn huidige opdrachten, te weten vooral de financiering van de buitenschoolse kinderopvang.

Die maatregel is gerechtvaardigd doordat de inwerkingtreding van de meer strikte regels inzake de toekenningsoverwaarden van de subsidies voor het FCUD werd uitgesteld van 1 januari 1998 tot 1 april 1998. Die regels zijn vastgesteld in het bijzonder reglement van 2 september 1997, dat werd uitgevaardigd krachtens artikel 107 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

De rekeningen voor de traditionele opdrachten van het FCUD werden afgesloten met een batig saldo van 130,9 miljoen frank, dat werd opgenomen in de rekeningen inzake de ontvangsten en uitgaven van het FCUD voor het jaar 1998.

Naar luid van de oorspronkelijke bepaling zou in 1998 voor de federale overheidsdiensten een bijzondere bijdrage van 0,05 % worden ingevoerd. Dat element werd uit het ter besprekking voorliggende wetsontwerp weggelaten zonder dat zulks het evenwicht van de rekeningen van het FCUD voor de jaren 1998 en volgende in het gedrang heeft gebracht. De Raad van State was immers van oordeel dat, gelet op het feit dat de sociale zekerheid een federale aangelegenheid is, de gelijkstelling van de voormelde bijdrage met een bijdrage voor sociale zekerheid betrekking heeft op het alle Belgische overheidsdiensten (zie Stuk nr. 2073/1, blz. 23).

De wet van 22 februari 1998 houdende sociale bepalingen voorziet echter in die gelijkstelling vanaf 1 januari 1998.

Indien het beleid niet wordt gewijzigd, zal het FCUD dus jaarlijks een batig begrotingssaldo hebben van 228,4 miljoen frank.

Overeenkomstig het akkoord en het gemeenschappelijk standpunt van de federale regering en van de gemeenschaps- en gewestregeringen zal dat batig saldo worden aangewend voor de voortzetting van het herstellen van het evenwicht, tussen de gemeenschappen, van de middelen van het FCUD.

La fourchette de la nouvelle répartition des moyens du FESC dès 1999 se situera entre 54 F- 46 N et 50F-50N.

Le solde positif précité permettra donc de rééquilibrer correctement, sans perte d'emplois et avec l'accueil de nouveaux projets.

Mme D'Hondt se réfère à une question en commission qu'elle avait adressée à la ministre en date du 14 juillet 1998, concernant les différences régionales sur le plan de la subvention moyenne allouée par journée d'accueil extra-scolaire par le FESC (C.R.A. n°625/1-1997-1998). La ministre avait répondu que dans un souci de correction de la tendance historique de déséquilibre communautaire dans le subventionnement des initiatives d'accueil extra-scolaire, les moyens nouvellement dégagés grâce à la cotisation patronale de sécurité sociale spécifique de 0,05 % seraient prioritairement affectés aux nouveaux projets instaurés en Communauté flamande.

L'intervenante se réjouit que la ministre confirme actuellement ces propos. Ceci accroît la légitimité de la décision - et son acceptation sur le terrain- prise par le Parlement, lors du vote de la loi du 22 février 1998 portant des dispositions sociales (spécialement des ses articles 40 et 54), de rendre la cotisation précitée structurelle et de préserver l'existence du FESC. De cette façon, les moyens financiers fédéraux affectés aux milieux d'accueil de l'enfance dans l'ensemble du pays, étaient devenus récurrents et structurels.

M. Wauters rappelle que dans le dossier des initiatives d'accueil de la petite enfance, il a toujours préconisé de ne pas prendre de décisions hâtives, de respecter les différents équilibres en présence et de se concerter avec les Communautés quant à la manière (la plus indiquée) d'appréhender la problématique.

Or, les missions traditionnelles du FESC ont été supprimées et des licenciements ont eu lieu dans le secteur de l'accueil extra-scolaire. Il convient d'éviter que de tels licenciements ne se reproduisent à l'avenir et il faut que les initiatives précitées continuent à être soutenues.

La ministre signale que sans la suppression des missions classiques du FESC, on ne serait jamais parvenu à trier dans le secteur ce qui relevait respectivement de l'Etat fédéral et des Communautés ni à procéder à un financement adéquat.

La cotisation sociale ad hoc consolidée depuis le 1er janvier 1999 permet un financement récurrent et d'autre part, une politique constante et concertée de l'accueil extra-scolaire pourra être menée.

De nieuwe verdeling van de middelen van het FCUD zal vanaf 1999 schommelen tussen 54F-46N en 50F-50N.

Het voormalde batig saldo zal bijgevolg de mogelijkheid bieden om het evenwicht correct te herstellen, zonder banenverlies en met nieuwe projecten.

Mevrouw D'Hondt verwijst naar een vraag die zij op 14 juli 1998 in commissie aan de minister heeft gesteld over «de regionale verschillen in de gemiddelde tegemoetkoming per buitenschoolse opvangdag betaald door het FCUD» (Beknopt verslag nr. 625/1-1997-1998). De minister heeft geantwoord dat, met het oog op de bijsturing van een historisch gegroeide tendens, te weten het gebrek aan evenwicht inzake de initiatieven voor buitenschoolse opvang, de nieuwe middelen die vrijkomen dankzij de bijzondere werkgeversbijdrage voor sociale zekerheid van 0,05 %, bij voorrang zouden worden aangewend voor de nieuwe projecten in de Vlaamse Gemeenschap.

Het verheugt de spreekster dat de minister haar standpunt bevestigt. Dat versterkt de gegrondheid van de beslissing - en de aanvaarding ervan in het veld - die het parlement heeft genomen bij de goedkeuring van de wet van 22 februari 1998 houdende sociale bepalingen (in het bijzonder de artikelen 40 en 54 ervan) om de voormelde bijdrage structureel te maken en het bestaan van het FCUD te vrijwaren. Zodoende zijn de federale financiële middelen die worden aangewend voor de opvang van kinderen in het hele land recurrent en structureel geworden.

De heer Wauters herinnert eraan dat hij in verband met de initiatieven voor de opvang van de peuters steeds heeft voorgestaan dat geen overhaaste beslissingen worden genomen, dat de bestaande evenwichten in acht worden genomen en dat met de gemeenschappen overleg wordt gepleegd over de (meest aangewezen) wijze om dat vraagstuk te benaderen.

De traditionele opdrachten van het FCUD werden echter afgeschaft en in de sector van de buitenschoolse opvang werd personeel ontslagen. Er dient te worden voorkomen dat dergelijke ontslagen zich herhalen en men moet de voormelde initiatieven blijven steunen.

De minister wijst erop dat het zonder de afschaffing van de traditionele opdrachten van het FCUD nooit mogelijk zou zijn geweest om in die sector te bepalen wat respectievelijk onder de federale Staat en de gemeenschappen ressorteert en voorts te zorgen voor een passende financiering.

De sinds 1 januari 1999 geconsolideerde daartoe bestemde bijdrage maakt een recurrente financiering mogelijk. Tevens zal een constant en georganiseerd beleid inzake buitenschoolse opvang kunnen worden gevoerd.

*
* *

L'article 7 est adopté à l'unanimité.

Art. 8 (nouveau)

Cet article, inséré par *l'amendement* (n°4, Doc n°2073/2) du gouvernement, prévoit - par l'insertion d'un point 15 ter dans l'article 191, alinéa premier de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994 - l'instauration d'une cotisation complémentaire de 2 % sur le chiffre d'affaires des spécialités pharmaceutiques remboursables, réalisé en 1998.

La ministre indique que cet article doit permettre de prendre la disposition de base en cas de dépassement significatif, par l'industrie pharmaceutique, de l'objectif budgétaire afférent aux spécialités pharmaceutiques.

*
* *

Cet article est adopté par 8 voix et 2 abstentions.

Art. 9 (nouveau)

Cet article, inséré par *l'amendement* (n°5, Doc n°2073/3) du gouvernement, prévoit la fixation par le Roi de l'entrée en vigueur de l'article 8 (nouveau).

*
* *

Cet article est adopté par 8 voix et 2 abstentions.

Art. 10 (nouveau)

Cet article, inséré par *l'amendement* (n°6, Doc n°2073/2) du gouvernement, prévoit - par la modification de l'article 37, § 2, alinéa 2 des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnée le 3 juin 1970- l'intégration dans cette législation en question de la modification intervenue dans le cadre de l'assurance maternité en cas de naissance multiple.

La ministre précise qu'en vertu de la législation sur les maladies professionnelles, la travailleuse enceinte qui a fait l'objet d'une mesure d'écartement préventif a droit, à charge du Fonds des maladies professionnelles, aux indemnités d'incapacité temporaire totale de travail durant la période s'écoulant entre le début de la grossesse et le début des sept

*
* *

Artikel 7 wordt eenparig aangenomen.

Art. 8 (nieuw)

Amendement nr. 4 (Stuk nr. 2073/2) van *de regering* strekt ertoe dit artikel in te voegen. Krachtens dat artikel wordt in artikel 191, eerste lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, een punt 15ter opgenomen, naar luid waarvan voor 1999 een aanvullende heffing wordt ingesteld van 2 % van de in 1998 verwezenlijkte omzet van de terugbetaalbare merkgeneesmiddelen.

De minister geeft aan dat dit artikel de mogelijkheid moet bieden om de basisbepaling vast te stellen indien de farmaceutische industrie de begrotingsdoelstelling betreffende de farmaceutische specialiteiten in ruime mate overschrijdt.

*
* *

Artikel 8 wordt aangenomen met 8 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 9 (nieuw)

Amendement nr. 5 (Stuk nr. 2073/2) van *de regering* heeft tot doel dat artikel in te voegen. Het bepaalt dat de Koning bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit de datum van de inwerkingtreding van artikel 8 (nieuw) vaststelt.

*
* *

Artikel 9 wordt aangenomen met 8 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 10 (nieuw)

Amendement nr. 6 (Stuk nr. 2073/2) van *de regering* strekt ertoe artikel 37, § 2, tweede lid, van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor en de voorkoming van beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, aan te passen teneinde er de wijziging in op te nemen in het kader van de moederschapsverzekering in geval van een meerlinggeboorte.

De minister voert aan dat krachtens de wetgeving betreffende de beroepsziekten de zwangere werkneemster voor wie een maatregel tot preventieve verwijdering werd genomen, echter recht heeft, ten laste van het Fonds voor de beroepsziekten, op de vergoedingen voor volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid gedurende de periode tussen het begin van de zwan-

semaines préalables à la date présumée de l'accouchement. Après cette période, son indemnisation s'effectue dans le cadre de l'assurance maternité.

L'amendement intègre dans cette législation la modification apportée par la loi du 25 janvier 1999 portant des dispositions sociales à la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994 , afin que les deux semaines de congé prénatal supplémentaires octroyées en cas de naissance multiple soient également indemnisées dans le cadre de l'assurance maternité.

*
* * *

L'article 10 est adopté à l'unanimité.

Article 11(*nouveau*)

Cet article, inséré par *l'amendement* (n°7, Doc n°2073/2) du *gouvernement*, prévoit que l'article 10 du texte proposé produit ses effets le 17 février 1999.

*
* * *

L'article 11 est adopté à l'unanimité.

Art 12 (*nouveau*)

Cet article, inséré par *l'amendement* (n°10, Doc n°2073/4) du *gouvernement*, prévoit - par l'insertion d'un article 17bis dans la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-Carrefour de la sécurité sociale- la détermination des conditions et des modalités selon lesquelles les institutions de sécurité sociale visées dans la loi sur la Banque-carrefour peuvent s'associer en vue de l'exécution de leur gestion informatique.

La ministre signale que cet amendement, ainsi que l'amendement n°11 insérant un article 13 nouveau, reprennent en fait le texte de l'A.R. du 10 juin 1998 déterminant les conditions et les modalités selon lesquelles les institutions de sécurité sociale peuvent collaborer en vue de l'exécution de leur gestion informatique, en application de l'article 42 de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions (*Moniteur belge* du 16.07.1998).

En raisons de circonstances diverses, cet arrêté n'a en effet pas pu être confirmé comme tel par le Parlement.

gerschap en het begin van de 7 weken die voorafgaan aan de vermoedelijke datum van de bevalling. Na deze periode wordt zij vergoed in het kader van de moederschapsverzekering.

Aan de hand van het amendement wordt in die wetgeving de wijziging opgenomen die bij de wet van 25 januari 1999 houdende sociale bepalingen werd aangebracht in de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, zodat de twee weken bijkomend prenataal verlof die worden toegekend in geval van een meerlinggeboorte eveneens zouden worden vergoed in het kader van de moederschapsverzekering.

*
* * *

Artikel 10 wordt eenparig aangenomen.

Art. 11 (*nieuw*)

Amendement nr. 7 (Stuk nr. 2073/2) van *de regering* strekt tot invoeging van dit artikel, dat luidt als volgt : «Artikel 10 heeft uitwerking op 17 februari 1999.»

*
* * *

Artikel 11 wordt eenparig aangenomen.

Art. 12 (*nieuw*)

Amendement nr. 10 (Stuk nr. 2073/4) van *de regering* strekt ertoe, door de invoeging van een artikel 17bis in de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, te bepalen onder welke voorwaarden en volgens welke nadere regels «De instellingen van sociale zekerheid (...) en de Kruispuntbank (...) zich [kunnen] verenigen in één of meer verenigingen voor wat hun werkzaamheden inzake informatiebeheer betreft.».

De minister stipt aan dat dit amendement en amendement nr. 11 tot invoeging van een artikel 13 (nieuw) in feite de tekst overnemen van het koninklijk besluit van 10 juni 1998 tot bepaling van de voorwaarden en modaliteiten waaronder de instellingen van sociale zekerheid kunnen samenwerken met het oog op de uitvoering van hun informatiebeheer, met toepassing van artikel 42 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels (*Belgisch Staatsblad* van 16 juli 1998).

Als gevolg van diverse omstandigheden kon dat besluit immers niet als dusdanig door het parlement worden bekragtigd.

L'amendement prévoit dès lors l'élargissement de la possibilité d'affiliation à la SMALS (société de mécanographie pour l'application des lois sociales), une ASBL au sein de laquelle les parastataux de sécurité sociale se sont associés en vue de l'exécution de travaux relatifs à la gestion et à la sécurité de l'information.

Cet élargissement concerne actuellement toutes les institutions publiques de sécurité sociale au sens de la loi sur la Banque-Carrefour, donc y compris les ministères sociaux ainsi que les fonds de sécurité d'existence. Il y a par ailleurs possibilité d'extension future par arrêté royal à d'autres institutions coopérantes de sécurité sociale, telles les mutualités ou les caisses d'assurances sociales pour travailleurs indépendants.

L'élargissement précité est particulièrement indiqué, afin que les institutions susmentionnées puissent faire appel au know how développé au sein de la SMALS.

Enfin, les institutions coopérantes de sécurité sociale ont la faculté de créer d'autres ASBL, du même type que la SMALS.

*
* * *

L'article 12 est adopté à l'unanimité.

Art. 13 (*nouveau*)

Cet article, inséré par *l'amendement* (n°11, Doc n°2073/4) du gouvernement, abroge l'article 39 ter de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

Il est renvoyé à la justification de l'amendement.

*
* * *

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 14 (*nouveau*)

Cette disposition, insérée par l'amendement (n°12, Doc n°2073/4) du gouvernement, prévoit que les articles 12 et 13 produisent leurs effets le 1er décembre 1998.

La ministre indique que le 1er décembre 1998 a été retenu car à cette date, de nombreuses institutions de sécurité sociale et de parastataux sociaux se sont affiliés à la SMALS.

*
* * *

Cet article est adopté à l'unanimité.

Het amendement voorziet bijgevolg in de uitbreiding van de mogelijkheid om aan te sluiten bij de MvM, een vzw waarin bepaalde parastatale instellingen van sociale zekerheid zich hebben verenigd met het oog op de uitvoering van werkzaamheden inzake beheer en beveiliging van de informatie, tot andere instellingen van sociale zekerheid.

Die uitbreiding heeft thans betrekking op alle openbare instellingen van sociale zekerheid in de zin van de wet houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, dat wil zeggen ook de sociale ministeries en de fondsen voor bestaanszekerheid. Voorts is bij koninklijk besluit uitbreiding mogelijk tot andere meewerkende instellingen van sociale zekerheid, zoals de ziekenfondsen en de sociale-verzekeringskassen voor zelfstandigen.

De voormelde uitbreiding is bijzonder aangewezen opdat de bedoelde instellingen een beroep kunnen doen op de *know how* van de MvM.

Ten slotte hebben de meewerkende instellingen van sociale zekerheid de mogelijkheid om andere vzw's op te richten, van hetzelfde soort als de MvM.

*
* * *

Artikel 12 wordt eenparig aangenomen.

Art. 13 (*nieuw*)

Amendement nr. 11 (Stuk nr. 2073/4) van *de regeling* strekt tot invoeging van dat artikel waardoor artikel 39ter van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers wordt opgeheven .

Er wordt verwezen naar de verantwoording van het amendement.

*
* * *

Artikel 13 wordt eenparig aangenomen.

Art. 14 (*nieuw*)

Amendement nr. 12 (Stuk nr. 2073/4) van *de regeling* strekt tot invoeging van die bepaling, waardoor de artikelen 12 en 13 uitwerking hebben met ingang van 1 december 1998.

De minister stipt aan dat werd gekozen voor 1 december 1998 omdat op die datum tal van instellingen van sociale zekerheid en sociale parastatale instellingen lid geworden zijn van de MvM.

*
* * *

Artikel 14 wordt eenparig aangenomen.

Art. 15 (*nouveau*)

Cet article, inséré par *l'amendement (n°13, Doc n°2073/4)* de Mme D'Hondt et M. Lenssens, vise - par une modification de l'article 42 bis des lois coordonnées du 19 décembre 1939 relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés- à prévoir que les travailleurs qui redeviennent chômeurs complets indemnisés dans les six mois qui suivent leur engagement, recouvrent le droit aux allocations familiales majorées.

Mme D'Hondt précise que cet amendement reprend en fait le contenu de sa proposition de loi modifiant l'article 42 bis des lois précitées (Doc. n°1948/1) qui vise à éliminer un des pièges à l'emploi dans le chef des chômeurs.

Les dispositions relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés prévoient l'octroi d'allocations familiales majorées pour les enfants des chefs de ménage qui sont chômeurs indemnisés depuis plus de six mois. En cas d'interruption de la période de chômage pendant quatorze jours consécutifs, le droit à la majoration est supprimé pour six mois.

Pour les chômeurs de longue durée peu qualifiés, la réinsertion professionnelle se fait dans la plupart des cas par le biais d'emplois n'offrant que peu de garanties sur le plan de la durée et de la stabilité. Ces chômeurs hésitent par conséquent à accepter de tels emplois. S'ils ont droit à des allocations familiales majorées, cette hésitation est renforcée dans une mesure non négligeable par le risque de perdre ce droit même après avoir occupé un emploi durant une période assez brève (quatorze jours en l'occurrence) et de devoir à nouveau accomplir un stage de six mois en cas de retour au chômage.

L'amendement prévoit dès lors la «suspension», pendant les six mois qui suivent la reprise du travail, du droit aux allocations familiales majorées dans le chef des chômeurs qui acceptent un emploi ; étant entendu que durant l'exercice de leur activité professionnelle, ces personnes continuent à bénéficier des allocations familiales ordinaires.

La ministre indique que la proposition de loi de Mme D'Hondt a fait l'objet d'une étude de la part de l'administration. Les objections sont mineures. Le coût budgétaire se situe entre 12 et 25 millions de francs.

M. Wauters déplore, au vu d'autres amendements par ailleurs déposés, que des propositions de loi soient reprises *in extremis* sous la forme d'amendements dans un projet de loi et que la majorité ne soit pas en nombre.

Art. 15 (*nieuw*)

Amendement nr. 13 (Stuk nr. 2073/4) van mevrouw D'Hondt en de heer Lenssens strekt tot invoeging van dit artikel, dat tot doel heeft artikel 42bis van de op 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders te wijzigen, teneinde te bepalen dat een werknemer die binnen zes maanden na zijn indienstneming opnieuw volledig uitkeringsgerechtigde werkloos wordt, weer recht heeft op verhoogde kinderbijslag.

Mevrouw D'Hondt preciseert dat in dat amendement in feite de inhoud wordt overgenomen van haar voormalde wetsvoorstel tot wijziging van artikel 42bis van de voornoemde wetten (Stuk nr. 1948/1), dat ertoe strekt een van de werkloosheidsvallen weg te werken.

Krachtens de bepalingen betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders wordt de verhoogde kinderbijslag toegekend voor kinderen van gezinshoofden die sinds meer dan zes maanden volledig uitkeringsgerechtigd werkloos zijn. Bij onderbreking van de werkloosheidsperiode gedurende veertien opeenvolgende dagen vervalt het recht op verhoging gedurende zes maanden.

Voor de laaggeschoold langdurig werklozen met een beperkte opleiding gebeurt de wederinschakeling op de arbeidsmarkt meestal via banen die maar weinig waarborgen bieden op het vlak van de duur en de stabiliteit. Die werklozen aarzelen bijgevolg op dergelijke werkaanbiedingen in te gaan. Als ze recht hebben op een verhoogde kinderbijslag, wordt die aarzeling aanzienlijk versterkt door het risico dat ze lopen om, als ze opnieuw werkloos worden, dat recht te verliezen en opnieuw een wachttijd van zes maanden te moeten doorlopen, zelfs na een baan van vrij korte duur (namelijk veertien dagen).

Het amendement voorziet er bijgevolg in dat voor de werklozen die op een werkaanbieding ingaan het recht op de verhoogde kinderbijslag gedurende zes maanden volgend op hun werkhervervattung wordt «opgeschort». Daarbij zij duidelijk dat die personen gedurende de uitoefening van hun beroepswerkzaamheid de gewone kinderbijslag blijven genieten.

De minister geeft aan dat het wetsvoorstel van mevrouw D'Hondt door de administratie werd onderzocht. Er werden geen grote bezwaren tegen geformuleerd. De kosten voor de begroting bedragen tussen 12 en 25 miljoen frank.

De heer Wauters betreurt, mede gelet op andere amendementen die ook werden ingediend, dat wetsvoorstellen *in extremis* in de vorm van amendementen in een wetsontwerp worden overgenomen, alsmede dat de meerderheid niet in voldoenden getale aanwezig is.

M. Lenssens fait observer que le droit d'amendement est un droit absolu dans le chef de chaque parlementaire.

*
* * *

L'article 15 est adopté par 9 voix et 2 abstentions.

Art. 16 (*nouveau*)

Cet article, inséré par *l'amendement* (n°14, Doc n°2073/4) de *MM. Brouns et Leterme et consorts* prévoit - par la modification de l'article 102, § 1er, des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, coordonnées le 19 décembre 1939 - le droit, dans le chef de la personne travaillant en France et domiciliée en Belgique, aux allocations familiales pour le premier enfant et pour les enfants âgés de plus de vingt ans qui font partie de son ménage.

M. Brouns indique que cet amendement reprend la proposition de loi déposée par *M. Leterme* et par lui-même, modifiant l'article 102 des lois précitées (Doc n°1428/1- 1997/1998).

Le droit français ne prévoit pas d'allocations familiales pour le premier-né et stipule que les enfants âgés de plus de vingt ans ne bénéficient plus d'allocations familiales.

Les travailleurs frontaliers belges se livrent dès lors à des «montages sociaux» illicites pour faire face à cette situation.

En vertu de l'amendement, les enfants de ces travailleurs belges sont considérés comme une catégorie de cas dignes d'intérêt. Les conditions d'octroi des allocations sont, quant à elles, fixées par le Roi.

L'orateur renvoie ensuite à la discussion de son amendement n°15, insérant un article 17 nouveau dans le projet. La ministre y renvoie également pour sa réponse.

*
* * *

L'article 16 est adopté à l'unanimité.

Art. 17 (*nouveau*)

Cet article, inséré par *l'amendement* (n°15, Doc n°2073/4) de *M. Brouns et consorts*, prévoit - par la modification de l'article 102, § 1er, des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés - le droit, dans le chef de la personne travaillant aux Pays-Bas et domiciliée en Belgique, aux allocations familiales pour les enfants âgés de dix-huit ans au moins qui font partie de son ménage.

De heer Lenssens merkt op dat het recht amendingen in te dienen voor elk parlementslid een onbeperkt recht is.

*
* * *

Artikel 15 wordt aangenomen met 9 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 16 (*nieuw*)

Amendement nr. 14 (Stuk nr. 2073/4) van *de heer Brouns c.s.* strekt ertoe dit artikel in te voegen. Via een wijziging van artikel 102, §1, van de op 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders wordt bepaald dat een persoon die in Frankrijk werkt en in België is gedomicilieerd, recht heeft op kinderbijslag voor het eerste kind en voor kinderen ouder dan twintig jaar die deel uitmaken van zijn gezin.

De heer Brouns geeft aan dat dit amendement het door de heer Leterme en hemzelf ingediende wetsvoorstel tot wijziging van artikel 102 van voornoemde wetten (Stuk nr. 1428/1 - 1997-1998) overneemt.

Het Franse recht voorziet niet in kinderbijslag voor de eerstgeborne en bepaalt dat kinderen die ouder zijn dan twintig jaar geen recht op kinderbijslag meer geven. Bijgevolg worden door de Belgische grensarbeiders ongeoorloofde «sociale constructies» opgezet om aan die situatie het hoofd te bieden.

Door het amendement worden de kinderen van die Belgische werknemers beschouwd als een categorie van gevallen die aandacht verdient. De Koning bepaalt de toekenningsovervaarden van de bijslagen.

De spreker verwijst vervolgens naar de besprekking van zijn amendement nr. 15, dat ertoe strekt in het wetsontwerp een artikel 17 (*nieuw*) in te voegen. Ook de minister verwijst ernaar voor haar antwoord.

*
* * *

Artikel 16 wordt eenparig aangenomen.

Art. 17 (*nieuw*)

Amendement nr. 15 (Stuk nr. 2073/4) van *de heer Brouns c.s.* strekt ertoe dit artikel in te voegen. Via een wijziging van artikel 102, §1, van de wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders wordt bepaald dat een persoon die in Nederland werkt en in België is gedomicilieerd, recht heeft op kinderbijslag voor kinderen vanaf achttien jaar die deel uitmaken van zijn gezin.

M. Brouns signale que cet amendement reprend la proposition de loi , déposée par M. Leterme et par lui-même, modifiant l'article 102 des lois précitées (Doc n°1418/1-1997-1998).

Depuis le 1er janvier 1996, les Pays Bas n'accordent plus d'allocations familiales pour les enfants à partir de 18 ans. Les travailleurs frontaliers belges ne bénéficient pas d'allocations familiales si leurs enfants (âgés de dix huit ans au moins) ne suivent pas une formation aux Pays Bas. Ils ne bénéficient pas non plus d'allocations familiales en Belgique.

En vertu de l'amendement, les enfants de ces travailleurs frontaliers belges sont considérés comme une catégorie de cas dignes d'intérêt. Les conditions d'octroi des allocations sont quant à elles fixées par le Roi.

L'objectif est de verser aux enfants considérés les allocations dont ils auraient normalement bénéficié aux Pays Bas, ce qui représente une incidence budgétaire moindre que s'il s'était agi de leur verser les allocations prévues par le droit belge (en l'occurrence 6,5 millions de francs sur une base annuelle).

L'intervenant signale ensuite que l'impact budgétaire global de ses deux amendements (n°14 et n°15) cadre parfaitement avec l'enveloppe convenue, dans le cadre du Fonds de compensation, lors du contrôle budgétaire de mars 1999.

En outre, le nombre de bénéficiaires devrait être limité étant donné que de nombreux enfants perçoivent déjà des allocations à un autre titre, c'est-à-dire en se mettant à charge d'un autre membre de la famille, lequel «ouvre» dès lors un droit aux allocations en leur faveur.

La ministre regrette que cela soit par le biais de la sécurité sociale belge que l'on doive compenser des situations d'inégalité qui devraient se régler au plan européen et au moins au niveau du Benelux.

Elle signale que le Vice-premier ministre et ministre du Budget a indiqué que les moyens financiers à dégager devraient être prélevés sur les deux enveloppes existantes qui ont été prévues pour les travailleurs frontaliers.

*
* * *

L'article 17 est adopté à l'unanimité.

Art 18 (*nouveau*)

Cet article, inséré par l'amendement (n°16, Doc n°2073/4) de *M. Lenssens et consorts*, prévoit essentiellement - par le remplacement de l'article 50 bis

De heer Brouns stipt aan dat dit amendement het door hemzelf ingediende wetsvoorstel tot wijziging van artikel 102 van voornoemde wetten (Stuk nr. 1418/1 - 1997-1998) overneemt.

Sinds 1 januari 1996 kent Nederland geen kinderbijslag meer toe voor kinderen vanaf achttien jaar. De Belgische grensarbeiders genieten geen kinderbijslag als hun kinderen (van achttien jaar en ouder) geen opleiding volgen in Nederland. Ze genieten evenmin kinderbijslag in België.

Door het amendement worden de kinderen van die Belgische grensarbeiders beschouwd als een categorie van gevallen die aandacht verdient. De Koning bepaalt de toekenningsvoorwaarden van de bijslagen.

De bedoeling bestaat erin voor de betrokken kinderen de bijslagen te betalen waarop zij in Nederland normaal gezien recht hadden gegeven. Dat weegt minder zwaar op de begroting dan wanneer voor hen de bijslagen zouden worden betaald waarin voorzien is in het Belgisch recht (namelijk 6,5 miljoen frank per jaar).

De spreker stipt vervolgens aan dat de totale budgettaire weerslag van zijn beide amendementen (nr. 14 en 15) perfect binnen de perken blijft van de enveloppe die in het raam van het Compensatiefonds werd overeengekomen tijdens de begrotingscontrole van maart 1999.

Bovendien zou het aantal rechthebbenden beperkt moeten zijn, aangezien voor talrijke kinderen al in het raam van een andere regeling bijslagen worden betaald, namelijk doordat ze ten laste zijn van een ander gezinslid, dat bijgevolg het recht op bijslagen voor die kinderen doet ontstaan.

De minister betreurt dat via de Belgische sociale zekerheid situaties van ongelijkheid moeten worden gecompenseerd die op Europees vlak zouden moeten worden geregeld, of op zijn minst op het vlak van de Benelux.

Ze stipt aan dat de vice-eerste minister en minister van Begroting heeft aangegeven dat de vrij te maken financiële middelen zouden moeten worden afgehouden van de twee bestaande enveloppes waarin werd voorzien voor de grensarbeiders.

*
* * *

Artikel 17 wordt eenparig aangenomen.

Art. 18 (*nieuw*)

Amendement nr. 16 (Stuk nr. 2073/4) van *de heer Lenssens c.s.* strekt tot invoeging van dit artikel. Via de vervanging van artikel 50bis van de op 14 juli 1994

de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994 - que les tarifs servant de base au calcul de l'intervention de l'assurance soins de santé constituent, que le médecin ait ou non adhéré à l'accord médico-mutualiste, les honoraires maximums pouvant être réclamés si les soins sont dispensés dans les hypothèses suivantes :

- a) dans le cadre d'un service de garde organisé ;
- b) dans le cadre d'une admission dans un service de soins intensifs ;
- c) à des patients (ayant demandé à être) admis en salle commune ou en chambre à deux lits ou admis en chambre particulière pour des raisons médicales ;
- d) à des enfants hospitalisés avec un enfant accompagnateur.

L'auteur principal rappelle que l'article 50 bis de la loi du 14 juillet 1994 précitée a été inséré dans cette loi en question par l'article 99 de la loi du 22 février 1998 portant des dispositions sociales, article lui-même issu d'un amendement déposé par lui à l'époque (cfr Doc n°1184/11-96/97 p. 34) et dont la formulation initiale était identique à celle de l'amendement à l'examen.

L'article 121 de la loi du 25 janvier 1999, également issu d'un amendement de l'auteur (cfr Doc n°17722/14, p. 48 et suivantes), qui constitue au demeurant un compromis, a ensuite remplacé ce même article 50 bis par une disposition distinguant les deux situations suivantes :

- en l'absence d'accord médico-mutualiste, les tarifs servant de base au calcul de l'intervention de l'assurance constituent les honoraires maximums pouvant être réclamés par le médecin si les soins sont dispensés dans les hypothèses a) à d) mentionnées dans l'amendement à l'examen ;

- en présence d'un accord médico-mutualiste, les tarifs servant de base au calcul de l'intervention de l'assurance constituent les honoraires maximums pouvant être réclamés par le médecin ayant adhéré à l'accord ou non, si les soins sont dispensés dans les hypothèses a), b) et d) précitées ; si les soins sont dispensés dans l'hypothèse ci précitée, le Roi, après avis de la commission médico-mutualiste, rend obligatoires jusqu'au 31 décembre 1999 les honoraires résultant de l'accord, cette prérogative du Roi se transformant en faculté à partir du 1er janvier 2000.

gecoördineerde wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen bepaalt het in hoofdzaak dat, ongeacht of de arts door het akkoord tussen artsen en ziekenfondsen is gebonden, de tarieven die als grondslag dienen voor de berekening van de verzekeringstegemoetkoming worden gevormd door de maximumhonoraria die kunnen worden geïst, als de zorg wordt verstrekt:

- a) in het raam van een georganiseerde wachtdienst;
- b) in het raam van een opname in een dienst intensieve verzorging;
- c) aan patiënten die (hebben gevraagd te) worden opgenomen in een twee- of meerpersoonskamer of die om medische redenen in een eenpersoonskamer worden opgenomen;
- d) aan kinderen die samen met een begeleidende ouder in het ziekenhuis worden opgenomen.

De hoofdindiner brengt in herinnering dat artikel 50bis van de voormelde wet van 14 juli 1994 in die wet werd ingevoegd bij artikel 99 van de wet van 22 februari 1998 houdende sociale bepalingen, dat zelf voortkwam uit een amendement dat toen door hem werd ingediend (zie Stuk nr. 1184/11 - 1996-1997, blz. 34) en waarvan de oorspronkelijke formulering exact dezelfde is als die van het ter bespreking voorliggende amendement.

Artikel 121 van de wet van 25 januari 1999, dat ook is voortgekomen uit een amendement van de indiner (zie Stuk nr. 1722/14, blz. 48 en volgende) en dat overigens een compromis vormt, vervang vervolgens dat artikel 50bis door een bepaling die de volgende twee situaties onderscheidt:

- indien geen akkoord van kracht is tussen artsen en ziekenfondsen, vormen de tarieven die als grondslag dienen voor de berekening van de verzekeringstegemoetkoming, de maximumhonoraria die door de arts kunnen worden geëist, als de zorg wordt verstrekt in de in het ter bespreking voorliggende amendement vermelde omstandigheden a) tot d);

- indien een akkoord van kracht is tussen artsen en ziekenfondsen, vormen de tarieven die als grondslag dienen voor de berekening van de verzekeringstegemoetkoming, de maximumhonoraria die door de al dan niet aangesloten arts kunnen worden geëist, als de zorg wordt verstrekt in de hierboven genoemde gevallen a), b) en d); als de verzorging wordt verstrekt in het hierboven genoemde geval c), verklaart de Koning, na advies van de Nationale Commissie geneesheren-ziekenfondsen, de honoraria die uit het akkoord resulteren algemeen bindend tot 31 december 1999. Vanaf 1 januari 2000 oefent de Koning die bevoegdheid facultatief uit.

L'orateur rappelle en outre que la ministre s'était engagée à prendre aussi rapidement que possible, en cas de conclusion d'un accord médico-mutualiste contenant des dispositions relatives aux suppléments d'honoraires et après avis de la commission médico-mutualiste, un arrêté royal rendant obligatoires en 1999 les honoraires résultant de l'accord.

Dans l'intervalle, un accord médico-mutualiste, couvrant la période 1999-2000, a été conclu en décembre 1998.

Lors de la réunion du 29 mars 1999 de la commission médico-mutualiste, il ne fut toutefois pas possible de mettre ce point (de l'extension de la force obligatoire de l'accord) à l'ordre du jour, pour le motif de la sortie de séance des délégués d'une organisation représentative des médecins.

Sachant que le dossier sera resoumis à la commission médico-mutualiste en date du 12 avril 1999, l'intervenant demande que la ministre, quelle que soit la décision de ladite commission, s'engage à soumettre au Conseil des ministres du 16 avril 1999 le projet d'arrêté royal susmentionné, envoie éventuellement ce dernier pour avis urgent au Conseil d'État et demande enfin l'approbation définitive de cet arrêté par le Conseil des ministres du 22 avril 1999.

M. Vermassen se rallie aux propos de M. Lenssens. Il rappelle également que l'article 121 de la loi du 25 janvier 1999 résultait d'un compromis entre les points de vue en présence. Il a pu souscrire audit compromis d'une part, pour le motif qu'à défaut de conclusion d'accord médico-mutualiste, le patient en aurait subi des conséquences néfastes et d'autre part, en escomptant que chacune des parties concernées allait tenir sa parole.

Qu'adviendra-t-il si la commission médico-mutualiste ne remet pas son avis en date du 12 avril 1999 ? La ministre pourra-t-elle néanmoins prendre un arrêté royal ?

La ministre signale que la commission nationale médico-mutualiste a instauré en son sein un sous-groupe de travail, chargé de remettre ses conclusions dans la problématique considérée.

Dans l'intervalle, vu le non-achèvement des travaux du sous-groupe, le dossier a été soumis au Conseil général de l'INAMI, lequel a déjà remis son avis sur le projet d'arrêté royal rendant obligatoires les honoraires résultant de l'accord.

Le dossier sera resoumis à la commission médico-mutualiste, lors de sa réunion du 12 avril 1999. A défaut d'accord au sein de ladite commission, l'ensemble du dossier sera soumis au Conseil des ministres du 16 avril 1999 et le projet d'arrêté précité sera

De spreker herinnert er bovendien aan dat de minister zich ertoe had verbonden om, ingeval tussen artsen en ziekenfondsen een akkoord werd gesloten met bepalingen betreffende de honorarium-supplementen, zo snel mogelijk, na advies van de Commissie geneesheren-ziekenfondsen, een koninklijk besluit uit te vaardigen dat de honoraria die uit het akkoord resulteren in 1999 bindend verklaart.

Intussen werd in december 1998 tussen artsen en ziekenfondsen een akkoord gesloten voor de periode 1999-2000.

Tijdens de vergadering van de Commissie geneesheren-ziekenfondsen van 29 maart 1999 was het evenwel niet mogelijk dat onderwerp (de uitbreiding van de bindende kracht van het akkoord) op de agenda te plaatsen, omdat de afgevaardigden van een representatieve artsenorganisatie de vergadering verlieten.

Aangezien het dossier op 12 april 1999 opnieuw aan de Commissie geneesheren-ziekenfondsen zal worden voorgelegd, vraagt de spreker dat de minister zich er, ongeacht de beslissing van de commissie, toe verbindt het voormelde ontwerp van koninklijk besluit voor te leggen aan de Ministerraad van 16 april 1999, het besluit eventueel voor dringend advies over te zenden aan de Raad van State en ten slotte te verzoeken om de definitieve goedkeuring van dat besluit op de Ministerraad van 22 april 1999.

De heer Vermassen sluit zich aan bij de verklaringen van de heer Lenssens. Hij brengt ook in herinnering dat artikel 121 van de wet van 25 januari 1999 het resultaat was van een compromis van de verschillende standpunten terzake. Hij kon zich bij dat compromis aansluiten, enerzijds omdat bij gebrek aan akkoord tussen artsen en ziekenfondsen, de patiënt daarvan de negatieve gevolgen zou hebben ondergaan, en anderzijds omdat hij erop rekende dat elke betrokken partij woord zou houden.

Wat zal er gebeuren als de Commissie geneesheren-ziekenfondsen haar advies niet uitbrengt op 12 april 1999? Zal de minister dan toch een koninklijk besluit kunnen uitvaardigen?

De minister stipt aan dat de Nationale Commissie geneesheren-ziekenfondsen een interne subwerkgroep heeft opgericht, die ermee is belast haar conclusies betreffende het betrokken vraagstuk bekend te maken.

Gelet op het feit dat de subgroep haar werkzaamheden niet heeft beëindigd, werd het dossier inmiddels voorgelegd aan het Algemeen Comité van het RIZIV, dat zijn advies al heeft uitgebracht over het ontwerp van koninklijk besluit dat de uit het akkoord resulterende honoraria bindend maakt.

Het dossier zal op de vergadering van 12 april 1999 opnieuw aan de Commissie geneesheren-ziekenfondsen worden voorgelegd. Bij gebrek aan beslissing van de voormelde commissie, zal het hele dossier worden voorgelegd aan de Ministerraad van 16 april

soumis pour avis urgent, endéans les trois jours, au Conseil d'État.

Qu'il y ait ou non avis rendu par le Conseil d'État, le projet d'arrêté sera resoumis définitivement au Conseil des ministres du 22 avril 1999 et il y aura décision du gouvernement et publication au Moniteur belge.

Suite à la réponse de la ministre, *M. Lenssens* retire son amendement.

*
* * *

L'ensemble des dispositions soumises à la commission, ainsi amendées et telles qu'elles figurent au Doc n° 2073/..., sont adoptées par 9 voix et 2 abstentions.

La rapporteuse,

G. D'HONDT

Le président,

P. CHEVALIER

1999 en zal het voormelde ontwerp van koninklijk besluit worden overgezonden aan de Raad van State, voor dringend advies binnen drie dagen.

Ongeacht of de Raad van State een advies uitbrengt, zal het ontwerp van koninklijk besluit opnieuw en definitief worden voorgelegd aan de Ministerraad van 22 april 1999, de regering zal een beslissing nemen en die zal in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt.

Als gevolg van het antwoord van de minister trekt *de heer Lenssens* zijn amendement in.

*
* * *

Alle aldus geamendeerde aan de commissie voorgelegde bepalingen, zoals die in Stuk nr. 2073/... zijn opgenomen, worden aangenomen met 9 stemmen en 2 onthoudingen.

De rapporteur,

G. D'HONDT

De voorzitter,

P. CHEVALIER